

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1449-ҳадис

1449/3547 - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْقَوْمِ، لَيْسَ بِالظَّوِيلِ وَلَا بِالْقَصِيرِ، أَرَهَرَ اللَّوْنَ، لَيْسَ بِأَبْيَضَ أَمْهَقَ وَلَا آدَمَ، لَيْسَ بِجَعْدٍ قَطْطٍ وَلَا سَبْطٍ رَجُلٌ، أُنْزِلَ عَلَيْهِ وَهُوَ ابْنُ أَرْبَعَينَ، فَلَيْثٌ إِمَكَّةٌ عَشْرَ سِنِينَ يُنْزَلُ عَلَيْهِ، وَبِالْمَدِينَةِ عَشْرَ سِنِينَ، وَقُبِضَ وَلَيْسَ فِي رَأْسِهِ وَلِحِتِيهِ عِشْرُونَ شَعَرَةً بَيْضَاءً.

1449.3547. Рабиъа ибн Абу Абдурраҳмондан ривоят қилинади:

«Мен Анас ибн Моликнинг Набий соллаллоҳу алайҳи васалламни васф қила туриб, бундай деганини эшитдим: «У зот қавмда ўрта бўйли бўлиб, новча ҳам, пакана ҳам эмасдилар. Буғдойранг эдилар, ўта оппоқ ҳам, ўта қора ҳам эмасдилар. Жуда жингалаксоч ҳам, силлиқсоч ҳам эмасдилар, тарам-тарам сочли эдилар.[1] Қирқ ёшдаликларида у зотга ваҳий нозил қилинди. Маккада ўн йил, Мадинада ўн йил турдилар, шу вақтда у зотга ваҳий нозил қилиниб турди. Соч-соқолларида йигирмата ҳам оқ тола йўқ эди».

У зотнинг соchlарида қизғиши толалар кўрдим. Кейин сўраган эдим, «Хушбўйлик Хушбўй (модда) сабабли қизарган», дейишди».

^[1] Шориҳлар «الطباطبى» сўзи Султонияда «الطباطبى» шаклида, яъни олдинги сўзга грамматик боғлиқликда ёзилган бўлиб, бу маъно жиҳатидан хато ҳисобланади, дейишади. Биз шарҳлар асосида ва Покистон нусхасига («Ар-Рашид» университети. «Altaf&sons» нашриёт-матбааси. Покистон, Карачи) таянган ҳолда уни мазкур шаклда тўғриладик.

Манба: hadis.islom.uz

